

ŞÛRÂ SÛRE-İ ŞERİF'İ

(42. Sûre)

(Mekke döneminde inmiştir. 53 âyettir.)

Bismillâhirrahmânirrahîm.

1. Hâ. Mîm.

2. Ayn. Sîn. Kaf.

3. Azîz ve hikmet sahibi olan Allah sana da senden öncekilere de işte böyle vahyeder.

4. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur, O çok yüce, çok büyüktür.

5. Gökler nerede ise üstlerinden çatlayacaklar. Melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler ve yerdekiler için mağfiret dilerler. İyi bilin ki Allah çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.

6. Allah'tan başka dost edinenleri, Allah daima gözetlemektedir. Sen onların üzerinde vekil değilsin.

7. Şehirlerin anası olan Mekke'de ve onun çevresinde bulunanları uyarman ve aslâ şüphe olmayan toplanma günüyle onları korkutman için, sana böylece Arapça bir Kur'an vahyettik. O gün bir fırka cennette, bir fırka da çalgın aevli cehennemdedir.

8. Allah dileseydi onları bir tek ümmet yapardı. Fakat O, dilediğini rahmetine sokar. Zâlimlerin ise hiçbir dostu ve yardımcısı yoktur.

9. Yoksa onlar Allah'tan başka dostlar mı edindiler? Halbuki dost ancak Allah'tır. Ölülerini O diriltir, O her şeye kâdirdir.

10. Ayrılığa düştüğünüz herhangi bir şeyde hüküm vermek Allah'a mahsustur. İşte benim Rabbim olan Allah budur. Ben ancak O'na güvenirim ve yalnız O'na yönelirim.

11. O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefislerinizden eşler yarattı. Hayvanlardan da çiftler yarattı. Bu suretle sizi çoğaltıyor. O'nun benzeri bir şey yoktur. O işitendir, görendir.

12. Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. Dilediğine rızkı bol verir, dilediğinden de kısar. Şüphesiz ki O her şeyi bilendir.

13. "Dine bağlı kalın ve dinde ayrılığa düşmeyin." diye Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya, İsa'ya tavsiye ettiğimizi Allah size de din kıldı. Fakat kendilerini dâvet ettiğin şey müşriklere pek ağır geldi. Allah dilediği kulunu zâtına seçer ve kendisine yönelen kimseyi de hidayete iletir.

14. Onlar kendilerine ilim geldikten sonra, birbirlerini çekememezlik yüzünden ayrılığa düştüler. Eğer belirli bir süre için Rabbinin verilmiş bir sözü olmasaydı aralarında hemen hükmedilerek iş bitirilmiş olurdu. Onlardan sonra Kitab'a vâris kılınanlar da onun hakkında derin bir şüphe içindedirler.

15. İşte bundan ötürü sen onları (tevhide, birliğe) dâvet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Onların heveslerine uyma. Ve de ki: "Allah'ın indirdiği kitaba inandım, aranızda adalet yapmakla emrolundum. Allah bizim de Rabbimiz sizin de Rabbinizdir. Bizim işlediklerimiz bize sizin işledikleriniz size âittir. Bizimle sizin aranızda tartışılacak bir şey yoktur. Allah hepimizi bir araya toplar. Dönüş de ancak O'nadır."

16. (İnsanlar) kabul edip girdikten sonra Allah'ın dini hakkında tartışmaya girişenlerin iddiâ ve delilleri Rableri katında hükümsüzdür. Onlara bir gazap vardır ve çok çetin bir azap da onlar içindir.

17. Allah O'dur ki Kitab'ı ve mizanı hak olarak indirmiştir. Ne bilirsin, belki de kıyamet saati yakındır!

18. Ona inanmayanlar, onun çabuk gelmesini istiyorlar. İnananlar ise ondan korkarlar ve onun gerçek olduğunu bilirler. İyi bilin ki kıyamet saati hakkında tartışanlar uzak bir sapıklık içindedirler.

19. Allah kullarına lütufkârdır. Dilediğini rızıklandırır. O, kuvvetlidir, güçlüdür.

20. Kim ahiret ekimini dilerse, onun ekimini arttırırız. Kim de sadece dünya ekimini isterse ona da yalnız bundan veririz. Ahirette ise onun hiçbir nasibi yoktur.

21. Yoksa onların, Allah'ın izin vermediği bir dini ortaya koyan ortakları mı var? Eğer erteleme sözü olmasaydı, derhâl aralarında hüküm verilirdi. Şüphesiz ki kâfirlere can yakıcı bir azap vardır.

22. Yaptıkları şeyler başlarına gelirken zâlimlerin korkudan titrediklerini görürsün. İman edip sâlih amel işleyenler ise cennet bahçelerindedirler. Onlar için Rableri katında diledikleri her şey vardır. İşte büyük lütuf budur.

23. Allah'ın iman eden ve sâlih ameller yapan kullarına müjdelediği işte budur. Resulüm! (İlâhî ahkâmı tebliğ ettiğin kimselere) de ki: "Ben sizi hidayete dâvet ettiğim için hiçbir ücret istemiyorum. Ancak yakınlarıma (Ehl-i beyt'ime) muhabbet etmenizi isterim." Kim bir iyilik yaparsa, onun iyiliğini arttırırız. Şüphesiz ki Allah çok bağışlayan, şükrün karşılığını verendir.

24. Yoksa onlar: "Allah adına yalan uydurdu." mu derler? Allah dilerse senin kalbini de mühürler. Allah bâtilı imhâ eder, kelimeleriyle hakkı gerçekleştirir. Şüphesiz ki O, göğüslerin özünü bilendir.

25. O Allah ki kullarından tevbeyi kabul eder, kötülükleri bağışlar ve yaptıklarınızı bilir.

26. İman edip sâlih ameller yapanların (duâlarını) kabul eder, lütfundan onlara fazlasını verir. Kâfirlere gelince; onlar için de çetin bir azap vardır.

27. Allah kullarına rızık bol bol verseydi yeryüzünde azgınlık ederlerdi. Fakat O, rızık dilediği ölçüde indirir. Çünkü O, kullarından haberdardır, onları görmektedir.

28. O ki, (insanlar) ümitlerini kestikten sonra yağmuru indirir, rahmetini her tarafa yayar. O hakiki dosttur, övülmeye lâyık olandır.

29. Gökleri, yeri ve onlarda yaydığı canlıları yaratması, varlığının delillerindedir. O, dilediği zaman onları bir araya toplamaya da kâdirdir.

- 30.** Başınıza gelen her hangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. O yine de çoğunu affeder.
- 31.** Yeryüzünde (O'nu) âciz bırakamazsınız. Allah'tan başka bir dostunuz ve bir yardımcınız da yoktur.
- 32.** Denizde dağlar gibi akıp giden gemiler de O'nun âyetlerindedir (varlığının delillerindedir).
- 33.** Eğer Allah dilerse rüzgârı durdurur. Böylece onlar denizin üstünde durakalırlar. Çok sabreden ve çok şükreden herkes için, şüphesiz ki bunda âyetler (ibretler) vardır.
- 34.** Yahut da yaptıklarına karşılık olarak onları helâk eder. Bir çoğunu da başışlar.
- 35.** Âyetlerimiz üzerinde tartışanlar kendileri için kaçacak bir yer olmadığını bilsinler.
- 36.** Size verilen herhangi bir şey, dünya hayatının kısa süreli bir geçimidir. Allah'ın yanında bulunanlar ise, daha hayırlı ve daha devamlıdır. Bu mükâfat iman edenler ve Rablerine tevekkül edip güvenenler içindir.
- 37.** Onlar büyük günahlardan ve hayâsızlıktan kaçınırlar. Kızdıkları zaman da kusurları başışlarlar, affederler.
- 38.** Rablerinin dâvetine icabet ederler, namazı kılarlar. Onların işleri kendi aralarında istişâre (danışma) iledir. Kendilerine verdiğimiz rızıktan harcarlar.
- 39.** Bir zulüm ve saldırıya uğradıkları zaman birbirine yardım ederler.
- 40.** Kötülüğün cezası yine onun gibi kötülüktür. Amma kim affeder, barışırsa, onun mükâfatı Allah'a âittir. Doğrusu O, zulmedenleri sevmez.
- 41.** Kim kendisine yapılan zulümden sonra hakkını alırsa, böyle yapanların aleyhine bir yol (mesuliyet) yoktur.
- 42.** Ancak insanlara zulmedenlere ve yeryüzünde haksız yere zorbalık yapanlara ceza vardır. İşte acıklı azap bunlardır.
- 43.** Kim sabreder, kendisine yapılan kötülüğü affederse, şüphesiz ki bu çok mühim işlerden birisidir.
- 44.** Allah kimi saptırırsa, bundan sonra artık onun hiçbir dostu yoktur. Zâlimleri görürsün ki, azabı gördükleri zaman: "Geri dönecek bir yol var mı?" derler.
- 45.** Aşağılıktan başları öne eğilmiş, göz ucu ile etrafa gizli gizli bakışlırlarken sunulduklarını görürsün. Mümin olanlar da (o zaman): "İşte asıl ziyana uğrayanlar, kıyamet günü kendilerini ve âilelerini ziyana sokanlardır." diyecekler. İyi bilin ki zâlimler sürekli bir azap içindedirler.
- 46.** Onların Allah'tan başka kendilerine yardım edecek dostları da yoktur. Allah kimi saptırırsa, artık onun için bir yol yoktur.
- 47.** Allah katında geri çevrilmesi mümkün olmayan bir gün gelmezden önce, Rabbinizin dâvetine icabet edin. O gün hiçbiriniz sığınacak yer bulamaz, inkâr da edemezsiniz.

48. Eğer yüz çevirirlerse, biz seni onların üzerine bekçi göndermedik. Sana düşen yalnız tebliğ etmektir. Biz insana tarafımızdan bir rahmet tattırırsak, o buna sevinir. Eğer ellerinin yaptıkları yüzünden başlarına bir kötülük gelirse, o zaman da insan pek nankördür!

49. Göklerin ve yerin mülkü (hükümranlığı) Allah'ındır. Ne dilerse yaratır. O kime dilerse kız evlâtlar bağışlar, kime dilerse ona erkek evlâtlar lütfeder.

50. Yahut o çocukları erkekler dişiler olmak üzere çift çift verir. Kimi dilerse onu kısır bırakır. O her şeyi bütünüyle bilendir, her şeye gücü yeter.

51. Allah'ın bir insanla konuşması mümkün değildir. Ancak vahiy yoluyla veya perde arkasından konuşur. Yahut bir elçi gönderip, izniyle ona dilediğini vahyeder. O, yücedir, hikmet sahibidir.

52. İşte böylece sana da emrimizden bir ruh (Kur'an) vahyettik. Sen kitap nedir, iman nedir önceleri bilmezdin. Fakat biz onu (Kur'an'ı) bir nur yaptık. Kullarımızdan dilediğimizi onunla doğru yola iletiriz. Şüphesiz ki sen doğru yolu göstermektesin.

53. O Allah yolunu ki göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İyi bilin ki bütün işler sonunda O'na döner.

Sûre 43